بررسی

کفت‌وگو با پیروز حناچی

کمترین عملکرد در مهم‌ترین حوزه

شرق: با توجه به نقش دبیر خانه شورای‌عالی شهرسازی در نظارت بر شهرداری‌ها براساس قانون تأسیس شورای‌عالی شهرسازی و معماری ایران و نظارت عالیه این شورا، نظر دبیر آن را درباره عملکرد شهرداری تهران در حوزه شهرسازی در یک دهه اخیر مودارزیابی کوتاهی قرار دادیم که در ادامه می‌آید.

پیروز حناچی، معاون وزیر راه و شهرسازی و دبیر شورای‌عالی شهرسازی و معماری تأکید کرد بیشترین وزن نقد عملکرد شهرداری تهران در ۱۰ سال اخیر در حوزه شهرسازی است و افزود: شهرداری تهران باید بیشترین مراقبت را از نظر سلامت اجرا و منابع حاصل در حوزه شهرسازی می‌داشت اما این اتفاق رخ نداد و کمترین امتیاز را دراین‌باره می‌توان به آن داد.

وی افزود: از سال ۱۳۴۶ تاکنون سه دوره طرح جامع برای شهر تهران تهیه شده است و در هر سه دوره موضوع کمبود منابع آب و اهمیت کنترل جمعیت مورد توجه و تأکید بوده است. اما هیچ‌گاه این موضوع مورد توجه مدیران شهر قرار نگرفته است. جمعیت تهران در این سه دوره با رقم ۵.۵، ۷.۵ و در طرح آخر با ۸.۶۰۰ میلیون نفر در نظر گرفته شد که گویای نگاه محدودکننده و اولویت سیاست‌های کنترل جمعیت است اما در ۱۰ سال اخیر کمترین میزان توجه به این دو موضوع وجود داشته و نتایجی آن در تهران امروز به‌خوبی قابل‌مشاهده است.

حناچی با تأکید بر اینکه در یک دهه گذشته، تهران هیچ محدودیتی در کنترل جمعیت نداشته است، اظهار کرد: نمی‌توان دراین‌باره فقط شهرداری تهران را مقصر دانست چرا که دولت نیز در این سال‌ها، خواسته، هدف و پیگیری نداشته و در بسیاری از موارد با سکوت در مقابل اتفاقات مهم، بر وجود اشکالات صحه گذاشته است.

وی افزایش جمعیت‌پذیری تهران تا سه میلیون نفر جمعیت را مهم‌ترین مشکل در این دوره ۱۰ ساله عنوان کرد و گفت: در هیچ‌یک از برنامه‌ها توجهی به افزایش سطوح مسکونی که زمینه افزایش جمعیت را فراهم می‌کرد، نشد. این موضوع یک اصل مهم و حیاتی بود که شخص آقای قالیباف یا هر فرد دیگری به‌عنوان شهردار باید به آن توجه می‌کرد.

حناچی گفت: طرح جامع در سال ۱۳۸۶ تصویب شد و تصمیم گرفتند تا طرح تفصیلی شهر تهران را همزمان تهیه کنند. برای تبدیل طرح تهیه شده از ۱:۱۰۰۰۰ به مقیاس ۱:۲۰۰۰ باید تدقیق صورت می‌گرفت اما در جریان این تدقیق اتفاق دیگری افتاد و طرح تفصیلی بدون توجه به طرح بالادست خود یعنی طرح جامع تهیه و بسیاری از پهنه‌ها به‌جای تدقیق، تغییر کرد.

دبیر شورای‌عالی شهرسازی و معماری افزود: این اتفاق در ماه پایانی کار دولت دهم و فضای انتخابات رخ داد و دولت و شهرداری کاملا متوجه آن بودند اما خواسته یا نخواسته واکنشی نداشتند و تمام نقشه‌ها ظاهر قانونی گرفت. اگرچه در دولت یازدهم بسیاری از بخش‌ها اصلاح شد اما بخشی از تعهدات و بارگذاری‌های انجام‌شده و ضرری که ایجاد شد، دیگر جبران‌شدنی نبود. دولت و شهرداری در آن شرایط بدشان نمی‌آمد که دو طبقه روی تمام ساختمان‌های شهر تهران اضافه کنند؛ هدف این تصمیمات تحریک ساخت‌وساز برای کسب درآمد بیشتر بود و به هدفشان هم رسیدند.

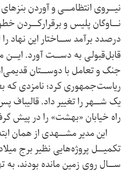

حناچی تصریح کرد: شهرداری تهران می‌توانست رفتار و عملکردی متفاوت و مؤثر داشته باشد و طرح را با این شرایط اجرا کند و حتی به‌منظور اصلاح آن اقدام کند، اما با همان طرح درآمدهای مورد نیاز خود را کسب کرد. قانون مشخص نکرده شهرداری‌ها چه سقف درآمدی و از چه طریقی داشته باشند، اما درباره تهران شرایط فرق می‌کرد؛ راهبری شهر تهران در درجه اول در دست شهردار تهران است و می‌توانست با عملکرد خود به‌منظور اصلاح گام بردارد.

وی با بیان اینکه یک شهردار می‌تواند هیچ حدی را در نظر نگیرد و فارغ از نتایج عملکردش منابع شهر را مصرف کند و یک شهردار هم ممکن است روش دیگری را انتخاب کند، افزود: در ۱۰ سال اخیر توسعه متوازن و یکپارچه شهر تهران و همچنین تأمین و پیش‌بینی خدمات همه‌جانبه برای شهروندان در مقیاس محله و ناحیه، نادیده گرفته شد و در دوره‌ای کوتاه ذخیره‌های شهر تهران را با بارگذاری در مناطقی که ظرفیت نداشت، مصرف کردند و خسارت‌های این مجوزها هنوز مشخص نشده است.

حناچی تهیه‌نکردن ضوابط بلندمرتبه‌سازی را از اشکالات کار شهرداری تهران دانست و در ادامه گفت: شهرداری می‌توانست مجوزهای مربوط به بلندمرتبه‌سازی را صادر نکند، همان‌طور که شورای عالی شهرسازی در این دو سال جلوی صدور مجوزهای بلندمرتبه‌سازی را به شکلی که در دوره قبل وجود داشت، گرفت.

دبیر شورای عالی شهرسازی و معماری، افزود: در یک نقد منصفانه باید گفت این شرایط در همه شهرها وجود دارد و همه تقصیرها را نباید گردن شهردار تهران انداخت. دولت پیگیر وظایف حاکمیتی خود نبوده و از شهردار تهران نهادها حمایت نمی‌کرد. بلکه مشکلاتی هم به وجود می‌آورد؛ اما حرف بر سر این است که شخص شهردار تهران می‌توانست جلوی آهنگ تند این واقعه را بگیرد یا آن را کم کند تا بارگذاری در کلان‌شهر در سطوح خدماتی و تجاری و مسکونی این‌طور بدون محدودیت و افسارگسیخته پیش نرود. وی تأکید کرد: حوزه‌ای که بیشترین میزان درآمد و به همان نسبت بیشترین میزان تخلف و سوءاستفاده را دارد و از سوی دیگر مستقیما با زندگی امروز و آینده مردم شهر تهران در ارتباط است، کمترین میزان توجه و پیگیری مؤثر و برنامه‌ریزی را داشته و شهرداری تهران قطعا کمترین میزان امتیاز عملکرد خود را در این بخش دارد.

حناچی با بیان اینکه اصلی‌ترین ماموریت یک شهرداری کنترل ساخت و ایجاد انضباط در شهر است، گفت: تصمیمی که درباره منطقه ۲۲ گرفته شد و روند ساخت‌وسازی که در این منطقه شاهد هستیم در هیچ برنامه‌ای دیده نشده و این حجم از بارگذاری نگرانی‌های زیادی را در آینده به همراه دارد. تجربه این اقدام را برای منطقه ۲۱ در دوره آقای احمدی‌نژاد داشتیم و می‌توانستیم از آن درس بگیریم، اما متأسفانه اهداف دیگری برای این مناطق در نظر گرفته شده است.

«جهاد ادامه دارد» جمله تبلیغاتی قالیباف در ۱۰ سال شهرداری و دوران انتخابات است . او خود را مدیری جهادی می‌داند که در این سال‌ها با این روحیه بسیاری از مشکلات را پشت سر گذاشته اما فعلا آن چیزی که ادامه دارد حضور قالیباف البته با روحیه جهادی در «بهشت» است.

تهرانی‌ها از اواخر دهه ۷۰ این میله بلند با شاخک‌های بالای سرش را یادشان می‌آید.گرباسچی کلنگ برج میلاد را زده بود اما شهرداران بعدی فرصت و پول تکمیل آن را نداشتند و قالیباف که هر دو این فرصت‌ها را داشت کار را تمام کرد و حالا «میلاد» فرزند عزیز تهرانی‌هاست.

نمی‌توان اسمش را اعتیاز گذاشت اما در یک دهه گذشته این خبر تأیید نشده که "قالیباف مورد تأیید رهبری است" تبدیل به اعتیازی معنوی شهردار تهران شد. این در حالی است که دیدار و گزارش‌دهی مسئولان به مقام معظم رهبری هیچ گاه اعتیاز یا خاص یک مدیر نبوده است.

تونل رسالت یکی از پروژه‌های بزرگ تهران بود که حدود ۹ سال ترافیک شرق تهران را مختل کرده بود و قالیباف در مدتی کوتاه آن را آماده و افتتاح کرد و با رکورد زمانی و هزینه‌ای که در این پروژه داشت میخ اول خود را در مدیریت پروژه کوبید.

نگاهی به یک دهه عملکرد قالیباف در پایتخت

۱۰ سال در بهشت

معصومه اصغری

تهرانی‌های امروز برج میلاد دارند، خطوط متروی‌شان چندرنگه شده و طول برگرداهای‌شان به بیش از ۵۵۰ کیلومتر رسیده. به فروشگاه‌های بزرگ و شلوغ شهروند و مال‌های متعدد و پله‌های برقی و اتوبوس‌های کولردار عادت کرده‌اند و خوب می‌دانند که به فاصله چندصدمتر می‌توانند به کدام ایستگاه مترو برسند.

تهرانی‌ها اگرچه در یک دهه اخیر از تونل‌های جدید و اتوبان‌های دوطبقه گذشته‌اند؛ اما هنوز در ترافیک‌اند. اگرچه یک درجاچه بزرگ و محصور در شهرشان دارند؛ اما محیط زیست‌شان فدای توسعه کالبدی شهرشان شده است. تهران و تهرانی‌ها با بیش از ۹۰ هزار میلیارد تومانی که شهرداران در یک دهه گذشته از پول خودشان در شهر خرج کرده، خیلی پیشرفت کرده‌اند. اما کیفیت زندگی‌شان هنوز دچار کمبودهایی است و در برخی سرانه‌ها نظیر بهداشت و آسیب‌های اجتماعی مشکل دارند. حال باید پرسید آیا سهم پایتخت‌نشینان از شهری که با پول آنها دکوربندی شده، همین‌قدر است؟ نقش شهردار و شهرداری تهران در میان همه این هست‌ها و نیست‌ها چیست؟

زندگی ۹ میلیون تهرانی، ۱۰ سالی است به تصمیم‌هایی که قالیباف، مدیران و مشاوران در ساختمان هشت‌طبقه خیابان بهشت می‌گیرند، گره خورده است.

بعد از اینکه محمود احمدی‌نژاد از شهردار تهران بودن به رئیس‌جمهور ایران بودن رسید، اعضای شورای شهر تهران که در این تبدیل‌شدن نقش مهمی داشتند، به این نتیجه رسیدند که می‌توانند با یک انتخاب دیگر، شانس فرستادن یک شهردار دیگر به پاستور را برای خود ایجاد کنند. ازهمین‌رو بود که در مقابل گزینه‌های مختلف، ازجمله علی‌آبادی که پیشنهاد محمود احمدی‌نژاد بود، محمدباقر قالیباف را انتخاب کردند و تا امروز نه‌تنها او را به‌عنوان شهردار انتخاب کرده‌اند؛ بلکه تا جایی که از دست‌شان برمی‌آمده برای رئیس‌جمهورشدنش هم کوتاهی نکردند.

محمدباقر قالیباف برخلاف شهردار قبل از خود، معروف بود. تا قبل از او فقط مردان سیاست و شخصیت‌های سینمایی این اندازه بین مردم معروف بودند. قالیباف پس از انتصاب به سمت فرمانده نیروی انتظامی و آوردن بنزهای شبک و لندکروزرهای مدرن در ناوگان پلیس و برقرارکردن خطوط ارتباطی بین مردم و پلیس، درصدد برآمد ساختار این نهاد را اصلاح کند و در این راه موفقیت قابل‌قبولی به دست آورد. ایمن موفقیت در کنار سابقه جبهه و جنگ و تعامل با دوستان قدیمی‌اش او را تبدیل به یک نامزد برای ریاست‌جمهوری کرد؛ نامزدی که بعدها برای رسیدن به این جایگاه یک شهر را تغییر داد. قالیباف پس از ناکامی در رسیدن به پاستور، راه خیابان «بهشت» را در پیش گرفت.

این مدیر مشهدی از همان ابتدای کارش در شهرداری به دلیل تکمیل پروژه‌هایی نظیر برج میلاد و تونل رسالت که سال‌های سال روی زمین مانده بودند، به تهرانی‌ها گفت: «هیچ‌وقت فکر نمی‌کردم یک روز من از مشهد بیایم و اینها را تکمیل کنم».

فرصت طلایی داشتن ترنیون

البته عملکرد قالیباف در این پروژه‌ها قابل‌قبول بود و اعتبار خوبی را کسب کرد و با این پشتوانه سراغ پروژه‌های بزرگ و جدید دیگری برای تهرانی‌ها رفت و خلاصه در سال‌های اول فعالیت او، چادر افتتاح‌های شهرداری تهران هرچند روز یک بار در گوشه‌ای از شهر برپا می‌شد و قالیباف پشت ترنیون می‌رفت و برای مردم حرف می‌زد. شاید به این واسطه هیچ نامزد ریاست‌جمهوری و شهردار تهرانی، به اندازه او فرصت حرف‌زدن مستقیم با مردم و نشان‌دادن عملکرد در یک دهه را نداشته است. البته او در دو سال اخیر و پس از انتخابات ۹۲ نه‌تنها پروژه بزرگی را شروع نکرد، بلکه تعداد افتتاح‌های مناطق به‌ویژه ایستگاه‌های مترو و پل‌های درون‌شهری‌اش کاهش چشم‌گیری داشته است.

فاصله با دولت ادامه دارد

رابطه قالیباف با دولت‌ها در ۱۰ سال گذشته چندان تعاملی نبوده است و همین شرایط او را در اقدامات اجرائی و حتی سیاسی تنها می‌گذاشت. هشت سال دولت نهم و دهم در تقابل با دولت گذشت و نه‌تنها کمکی به شهر و شهردار تهران نشد بلکه سهم دولت در بخش‌های مختلف از جمله حمل‌ونقل عمومی پرداخت نشد و به عبارتی دولت در آن هشت سال سهم تهران را خورد، اما شهرداری تهران در دو سال اخیر هم رابطه خوبی با دولت یازدهم نداشته و کماکان نحوه پرداخت یارانه‌ها به حمل‌ونقل عمومی و سایر برداخت‌های دولت به شهرداری همانند گذشته است. اگرچه شهردار تهران در دولت یازدهم یک‌بار آن هم با پادرمیانی احمد مسجدجامعی -رئیس وقت شورای شهر- و همراه او میهمان هیات دولت بود، اما گویا دیوار اختلاف‌ها بلندتر از این حرف‌ها بود و با یک جلسه مشکلی حل نشد.

قالیباف بل صدر و تونل نیایش را همانند بسیاری از پروژه‌های شهری با هزینه مستقیم شهرداری اجرا کرد. او در شرایطی که عملکردش در نوسازی بافت‌های فرسوده و تاریخی تهران با انتقادهایی روبه‌رو بود، منطقه ۲۲ و برج‌های آن را خلق کرد و در کنارش یک درباچه ساخت تا تهرانی‌ها در چاردیواری آپارتمان‌های کوچکشان دلشان نگیرد. گرچه کلاس‌های موسیقی فرهنگسراها جمع شد، اما نهضت جشن‌های شاد شاد تابستانی در پارک‌های مختلف و با هزینه‌های بالا راه افتادند.

شانس داشتن یک شورای بی‌دردسر

از ۱۵ نفر شورای شهر، اول هفت نفر مخالف قالیباف بودند، اما کم‌کم شکل و تعداد مخالفان شهردار تهران تغییر کرد و قالیباف در دوره چهارم، شورایی را همراه خود دید که جز چند عضو که آنها هم به‌تنهایی اثرگذار نیستند، مخالفی ندارد. واقعیت این است که اعضای شورای شهر تهران در ۱۰ سال اخیر (دوره دوم، سوم و چهارم) «مصلحت دانسته‌اند» از همه اختیارات شورای شهر استفاده کنند. تفاوتی ندارد شورای دوم، سوم یا چهارم، در همچنان بر همان پاشنه می‌چرخد. به این ترتیب شورا برای قالیباف در یک دهه اخیر، شورایی بی‌خط بوده و قالیباف نه‌تنها نگرانی از جهت شورا نداشت، بلکه با استفاده از برخی همراهی‌ها در شورا اقدام‌ها و برنامه‌ریزی‌هایی انجام داد.

فهرست بلندبالای عمرانی و ترافیکی

پروژه‌های عمرانی و ترافیکی شهر تهران آن‌قدر زیاد است که برای فهرست‌کردن آنها فقط می‌توان سراغ بزرگ‌ترین‌هایشان رفت. کارهای خوب شهردار تهران کم نیست؛ از متروی گرفته که حالا خطوط‌اش چندرنگه شده و آن‌قدر گسترش یافته که ممکن است دورن شبکه آن گم شوید تا پارک پرندگان و دلفیناریوم و دریاچه مصنوعی چیتگر. رهاورد سفرهای قالیباف به چین در دوران تحریم، استفاده از فانیلس‌هایی بود که تبدیل به اتوبوس‌های قرمز و جدید تندرو شد. او اگرچه مشکلات اتوبوس‌رانی و راننده‌گی آن را کامل حل نکرد، اما شبکه پراکنده اتوبوس‌رانی تهران را منسجم‌کرد و بعدها خودشان ترجیح دادند اسم BRT را به اتوبوس‌های تندرو تغییر دهند، اما این نام بین مردم ماند.

اتاق شیشه‌ای که قالیباف وعده داد

شهردار تهران در آغاز ورود به ساختمان شهرداری به‌خوبی درک کرد که وارد یک مجموعه با چندلایه مدیریتی شده است و خیلی زود فهمید این چندلایه‌بودن به‌ویژه در اسناد مالی و حسابرسی نهادینه شده است. این را همه قبول دارند که رسیدگی به حساب‌وکتاب‌های شهرداری با این طول و عرض کار هرکسی نیست و شاید اگر قالیباف یک حسابرس کارکشته و زیرک نظیر محمد پوررندی نداشت، بارها و بارها با مشکل مواجه می‌شد. حسابرسی که به‌خوبی توانست سؤال‌های کمیسیون بودجه دوره

> **مدیر مشهدی از همان ابتدای کارش در شهرداری به دلیل تکمیل پروژه‌هایی نظیر برج میلاد و تونل رسالت که سال‌های سال روی زمین مانده بودند، به تهرانی‌ها گفت: «هیچ‌وقت فکر نمی‌کردم یک روز من از مشهد بیایم و اینها را تکمیل کنم».**

سوم شورا را جواب دهد. فردی که رسول خادم در توصیف عمق ذکاوت و تدبیر او درمانده بود. قالیباف از همان روزهای اول قول داد همه‌چیز در شهرداری از صدر تا ذیل در اتاق شیشه‌ای در معرض دید همه مردم باشد، اما خیلی زود قطع این اتاق شیشه‌ای ضخیم‌تر شد تا جایی که امروز کرانش تفریغ بودجه سال ۹۲ را «محرمانه» و گزارش حسابرسی هم «خلاصه» به اعضای شورای شهر ارائه می‌شود. تبدیل حسابرسی نقدی به تعهدی، اقدام خوب قالیباف بود، اما مسئله اینجاست که این سیستم فقط آنچه را در حساب‌وکتاب‌ها وجود دارد یا به نام شهرداری ثبت می‌شود، در نظر می‌گیرد و شامل همه‌چیز شهرداری نمی‌شود. قرار بود ساماندهی سیستم مالی در شهرداری از پایین‌ترین سطح؛ یعنی نواحی آغاز شود و تا کوچک‌ترین بخش شهرداری‌های مناطق برود، اما این اقدام مهم و اساسی رخ نداد و کماکان شهرداری‌های مناطق با استقلالی ویژه کار خودشان را می‌کنند. اگرچه سازمان‌های حسابرسی در سال‌های اخیر به شکل مستقیم در کار شهرداری وارد شده‌اند، اما در همه این سال‌ها حتی یک بار هم گزارش منفی ارائه نشده و شهرداری باوجود همه نارضایتی‌ها و حتی تخلف‌های آشکار شهرداران مناطق و مدیران شهری، مانند برکناری اخیر شهردار منطقه ۱۱ به‌دلیل تخلف در پاساژ علاءالدین که رسانه‌ای هم می‌شدند و به گوش مردم هم می‌رسیدند، بارها دستگاه نمونه معرفی می‌شد.

فلک شهرداری در منطقه یک تا ۳ ماند

مناطق یک تا سه و البته مناطقی مثل پنج، ۲۱ و ۲۲ جزء محدوده‌هایی بودند و هستند که از قدیم‌الایام به‌دلیل بالای‌شهربودن یا داشتن زمین‌های بار برای ساخت‌وساز، پتانسیل خوبی برای کسب درآمد داشتند و عملکرد شهرداری در این مناطق نشان داد که نتوانست فلک شهرداری را در نقطه‌ای دیگر مستقر کند تا به این اندازه درآمد داشته باشد. او به راحت‌ترین راه ممکن که در دسترس شهرداران قبلی هم بود، اما از آن استفاده نکردند، متوسل شد و در این مناطق مجوزهایی داد که تبعات آن شاید سال‌ها بعد آشکار شود. جنانچه آخوندی، وزیر راه، در گفت‌وگویی با «شرق» اعلام کرد منطقه یک تبدیل به منطقه‌ای از قفس‌های بزرگ به جای خانه شده است.

به کفته بسیاری از کارشناسان و اعضای شورای شهر تهران، قالیباف در این ورطه برخطر و پرپول و حادثه‌خیز، دفاع قابل‌قبولی نمی‌تواند داشته باشد و این عملکرد ضعیف و اشتباه در حوزه‌ای بوده که باید بیشترین مراقبت و توجه را درباره آن اعمال می‌کرد.

تعداد قابل‌توجه شهرداران متخلف در این منطقه که عزل یا جابه‌جا شدند، گویای همین دل‌نگرانی‌ها بوده است. اما مسئله اینجاست که کارگاه عمرانی‌ای که قالیباف در ۱۰ سال گذشته برای تهران فعال کرد، مانند یک چاه شده که هرچقدر درون آن را پر می‌کند، تمام نمی‌شود. اتفاق دیگر بارگذاری بیش از حد در منطقه ۲۲ تهران بود، منطقه‌ای که قرار بود تنفس‌گاه تهران باشد اما حالا تبدیل به دشتی از برج‌های سربه‌فلک‌کشیده شده که به یک نفر ختم شود. اما واقعیت این است که با رفتن محسن هاشمی از مترو، رود کار مترو کند شد و تناسب تونل، ایستگاه و قطار به هم ریخت و معضل جدیدی به نام پله‌برقی به‌دلیل تحریم، زمان افتتاح‌ها را عقب انداخت. از سوی دیگر شهردار تهران که در آستانه انتخابات ریاست‌جمهوری بود به کفته شورای سوم، اعتبارات مترو را به سمت پروژه‌های دکوری و بزرگ تهران سرازیر کرد و این‌گونه بود که غول مترو مدت‌زمان طولانی است که زیر زمین خوابیده است.

یک دهه حضور خاکستری در حوزه فرهنگ و هنر

قالیباف در تمام این سال‌ها سعی کرده دل خانواده فرهنگ و هنر را به دست بیاورد. شهرداری تهران، هم فیلم ساخته و هم مرکز حرفه‌ای تئاتر راه انداخته. انواع جشنواره‌های هنری را هم برگزار کرده است. قالیباف سینما آزادی را دوباره احیا کرد و دل سینمایی‌ها را به‌دست آورد و علاوه‌بر آن پردیس‌های سینمایی و فرهنگی مجهز را در شمال و جنوب تهران برپا کرد و سرانه فرهنگی تهران را تغییر داد. اما همه این اقدام‌ها نتوانست ضعف‌های حوزه فرهنگ را بپوشاند. شهرداری تهران در این سال‌ها بسیاری از خانه‌های تاریخی را در خلأ بی‌پولی میراث‌فرهنگی خریداری و تبدیل به فضاهای فرهنگی کرد. اما از سویی دیگر بسیاری از خانه‌های تاریخی منطقه ۱۲ را به نام خانه‌های مسئله‌دار و خواباگاه‌شده تخریب کرد.

روی دیوارهای شهر نقاشی‌های زیبایی کشید، اما به‌دلیل همان تعصبی شهردار تهران را نیز یکی دیگر از امتیازات او برشمرد و گفت: شهردار تهران به‌واسطه تحصیلات خود، در تعامل با دنیا و موضوعات کشور و منطقه و جهان صاحب‌نظر بود و به‌واسطه این آشنایی می‌توانست تصمیم بهتری اتخاذ کند.

وی در بیانی منصفانه از ارزیابی عملکرد قالیباف در یک دهه گذشته معتقد است شهردار تهران توانسته اتفاقات خوبی را رقم بزند و تهران قبل از سپردن مسئولیت به او با تهران امروز به هیچ‌وجه قابل‌مقایسه نیست. اگرچه عملکرد او در حوزه‌های اجتماعی و فرهنگی با شهرسازی نقد زیادی دارد و می‌توان گفت بدون برنامه‌ریزی پیش رفته اما در حوزه حمل‌ونقل و فعالیت‌های عمرانی می‌توان ارزیابی مثبتی کرد.

وی با بیان اینکه تهران موجودی زنده است و می‌توان گفت قالیباف در نکهداری از این موجود زنده نمره خوبی گرفته است، اظهار کرد: تهران در بحث درآمدزایی خودکفایی خوبی دارد و اگر قالیباف مدیرکم‌توجهی بود، نمی‌توانست این درآمدها را ایجاد کند. دانشجو تأکید کرد که این رضایت از عملکرد قطعا صدردصد نیست و نباید هم از شهردار انتظار داشت تا در همه عرصه‌ها موفقیت داشته باشد. وی در ادامه گفت: اینکه برای پروژه‌های کلانی نظیر صدر- نیایش برنامه‌ریزی کلان داشته باشید و طبق برنامه هم آن را تحویل دهید قطعا کار بزرگی است و قاعدتا اگر از عملکرد شهردار تهران رضایت وجود نداشت، مسئولیت تکمیل مصلی امام خمینی(ره) را به او نمی‌سپردند.

این عضو شورای شهر دوره سوم با بیان اینکه اگر قالیباف شهردار تهران نبود حتما بسیاری از شرایط در تهران تغییر می‌کرد، اظهار کرد: شخص شهردار تهران در مدیریت شهر تعیین‌کننده است و در همین‌جا نقش مهم اعضای شورای شهر مشخص می‌شود. تصمیم‌ها نقش مهمی در آینده تهران داشت و امروز که می‌بینیم این انتخاب قابلیت لازم را داشته است، خوشحالیم. البته قطعا هیچ‌کس کامل نیست و اشتباهاتی دارد و دوری از برخی اتفاقات و اشکالات اجتناب‌ناپذیر است.

سخنگوی شورای شهر دوره سوم با تأکید بر اینکه اعضای شورای شهر تهران به قالیباف اعتماد کردند، تصریح کرد: با دو وظیفه نظارتی و تقنینی که برعهده اعضای شوراست، آنها مجبور هستند برای دفاع از حقوق مردم روحیه منتقد و سخت‌گیری داشته باشند و ممکن است در مورد بسیاری از امور و اقدامات با لبه تیز برخورد شود.

در آن دوران به‌عنوان اعضا سعی می‌کردیم عملکرد قالیباف را به‌عنوان یک عضو شورا ارزیابی کنیم اما حالا که وظیفه نظارتی ندارم، به‌عنوان یک فرد مطلع می‌توانم بگویم که شهردار تهران در بسیاری از امور موفق عمل کرده است.

دانشجو گفت: نقد من در بسیاری از عرصه‌ها هنوز هم وجود دارد و معتقدم عملکرد شهردار تهران در حوزه فرهنگ و هنر و مسائل اجتماعی با وجود حجم قابل توجه پول و امکانات و زمان در اختیار، قابل‌قبول نیست و بازخوردی که از این حوزه‌ها در کل این سال‌ها گرفته می‌کند و نامحسوب بوده است و می‌توانست با مدیریتی متمرکز همانند حوزه عمرانی نتایج بهتری را کسب کند اما به نظر می‌رسید این برنامه‌ریزی وجود نداشت.

وی یکی از نقاط ضعف عمده و پایه‌ای شهردار تهران در ۱۰ سال گذشته را عدم کارسازی و ایجاد سیستم جانشین‌پروری عنوان کرد و گفت: با توجه به دسترسی‌ها و نیروهای بسیاری که شهردار تهران در اختیار داشت، می‌توانست در این یک دهه تعداد زیادی از مدیران را پرورش داده و برای آینده کار شهرداری آماده کند تا امروز با مشکل کمبود مدیران توانا در سطوح میانی مواجه نباشیم. در حال حاضر جایگزینی با حذف مدیران با نگرانی جانشین برای همان پست مواجه است و شخص شهردار تهران می‌توانست اثرات این آسیب را با نگاهی پیشگیرانه کم کند.

این عضو شورای شهر تهران تأکید کرد: مردم تهران با وجود انتقادات بسیار از شهردار تهران، درصد رضایتمندی بالایی نسبت به شخص شهردار تهران و عملکرد او دارند. او در ادامه گفت: عدم حضور مدیریت یکپارچه شهری، مسئله و خلأ مهم در کار شهردار تهران است و شهردار قالیباف باشد یا هر فرد دیگری، بدون این مؤلفه در بسیاری از عرصه‌ها امکان ورود و اعمال نظر ندارد و ناهماهنگی‌ها در نهایت تنها هزینه‌بر خواهد بود. مسائلی نظیر آلودگی هوا یا بافت‌های فرسوده موارد هستند که شهرداری تهران به تنهایی امکان ورود به آن را ندارد و باید با همراهی و کمک دولت و بخش خصوصی این مشکلات را برطرف کنیم. اعضای شورای شهر مسئولیت قابل توجهی در شکل‌کیری مدیریت یکپارچه شهری و سوق‌دادن شهردار به این سمت دارند و امیدوارم در دوره جدید، شورا و شهرداری به این سمت حرکت کنند.

خسرو دانشجو

از انتخاب قالیباف خوشحالیم

شرق: سخنگوی شورای شهر تهران ازجمله اعضای شورای دوره سوم شهر تهران بود که به‌عنوان یک اصولگرای منتقد بارها بسیاری از پروژه‌ها و اقدامات شهردار و شهرداری تهران را موردنقد قرار می‌داد. خسرو دانشجو در عین حال به دلیل داشتن مسئولیت نظارتی و بازرسی در شورا، دسترسی بیشتری به عملکرد زیرمجموعه‌های شهرداری تهران داشت.

خسرو دانشجو با بیان اینکه افرادی مثل شهردار تهران که مسئولیت مدیریت پایتخت را برعهده دارند باید دارای مشخصه‌هایی باشند تا بتوانند وظیفه راهبری را انجام دهند، اظهار کرد: قالیباف بسیاری از مشخصه‌های لازم برای این راهبری را داشت و در این مدت ۱۰ ساله نشان داد که در مورد این ویژگی‌ها اشتباه نکرده بودیم.

وی مدیریت کلان، سطح تحصیلات و داشتن مدیران و تیم کارآمد و همراه را جزء مشخصه‌های لازم برای مدیریت شهردار در شهر تهران عنوان کرد و گفت: قالیباف به‌دلیل سابقه خود در جنگ تحمیلی و نیروی انتظامی با مشخصه‌های لازم برای مدیریت کلان آشنایی داشت و قاعدتا نمی‌توانستیم فردی که این ویژگی‌ها را ندارد به‌عنوان گزینه موردنظر قرار دهیم. شهردار تهران همچنین به برنامه‌ریزی استراتژیک بلندمدت آشنا بود و برای ورود به امور اجرائی تجربه لازم را داشت.

دانشجو با بیان اینکه داشتن مدیران و تیم اجرائی که خودشان در سطح رئیس‌تر از شهردار تهران بتوانند مجموعه‌های عریض و طویل شهرداری تهران را مدیریت کنند، یکی دیگر از امتیازهای شهردار تهران بود و اگر توجه کنید در هر بخشی که مدیری توانمند زیرمجموعه شهردار تهران قرار گرفت، شاهد اقدامات مهم و اساسی بودیم.

سخنگوی شورای شهر تهران در دوره سوم شورا، سطح و رشته تحصیلی شهردار تهران را نیز یکی دیگر از امتیازات او برشمرد و گفت: شهردار تهران به‌واسطه تحصیلات خود، در تعامل با دنیا و موضوعات کشور و منطقه و جهان صاحب‌نظر بود و به‌واسطه این آشنایی می‌توانست تصمیم بهتری اتخاذ کند.

وی با بیان اینکه تهران موجودی زنده است و می‌توان گفت قالیباف در یک دوره سوم شورا، سطح و رشته تحصیلی شهردار تهران را نیز یکی دیگر از امتیازات او برشمرد و گفت: شهردار تهران به‌واسطه تحصیلات خود، در تعامل با دنیا و موضوعات کشور و منطقه و جهان صاحب‌نظر بود و به‌واسطه این آشنایی می‌توانست تصمیم بهتری اتخاذ کند.

وی با بیانی منصفانه از ارزیابی عملکرد قالیباف در یک دهه گذشته معتقد است شهردار تهران توانسته اتفاقات خوبی را رقم بزند و تهران قبل از سپردن مسئولیت به او با تهران امروز به هیچ‌وجه قابل‌مقایسه نیست. اگرچه عملکرد او در حوزه‌های اجتماعی و فرهنگی با شهرسازی نقد زیادی دارد و می‌توان گفت بدون برنامه‌ریزی پیش رفته اما در حوزه حمل‌ونقل و فعالیت‌های عمرانی می‌توان ارزیابی مثبتی کرد.

وی با بیان اینکه تهران موجودی زنده است و می‌توان گفت قالیباف در نکهداری از این موجود زنده نمره خوبی گرفته است، اظهار کرد: تهران در بحث درآمدزایی خودکفایی خوبی دارد و اگر قالیباف مدیرکم‌توجهی بود، نمی‌توانست این درآمدها را ایجاد کند. دانشجو تأکید کرد که این رضایت از عملکرد قطعا صدردصد نیست و نباید هم از شهردار انتظار داشت تا در همه عرصه‌ها موفقیت داشته باشد. وی در ادامه گفت: اینکه برای پروژه‌های کلانی نظیر صدر- نیایش برنامه‌ریزی کلان داشته باشید و طبق برنامه هم آن را تحویل دهید قطعا کار بزرگی است و قاعدتا اگر از عملکرد شهردار تهران رضایت وجود نداشت، مسئولیت تکمیل مصلی امام خمینی(ره) را به او نمی‌سپردند.

این عضو شورای شهر دوره سوم با بیان اینکه اگر قالیباف شهردار تهران نبود حتما بسیاری از شرایط در تهران تغییر می‌کرد، اظهار کرد: شخص شهردار تهران در مدیریت شهر تعیین‌کننده است و در همین‌جا نقش مهم اعضای شورای شهر مشخص می‌شود. تصمیم‌ها نقش مهمی در آینده تهران داشت و امروز که می‌بینیم این انتخاب قابلیت لازم را داشته است، خوشحالیم. البته قطعا هیچ‌کس کامل نیست و اشتباهاتی دارد و دوری از برخی اتفاقات و اشکالات اجتناب‌ناپذیر است.

سخنگوی شورای شهر دوره سوم با تأکید بر اینکه اعضای شورای شهر تهران به قالیباف اعتماد کردند، تصریح کرد: با دو وظیفه نظارتی و تقنینی که برعهده اعضای شوراست، آنها مجبور هستند برای دفاع از حقوق مردم روحیه منتقد و سخت‌گیری داشته باشند و ممکن است در مورد بسیاری از امور و اقدامات با لبه تیز برخورد شود.

در آن دوران به‌عنوان اعضا سعی می‌کردیم عملکرد قالیباف را به‌عنوان یک عضو شورا ارزیابی کنیم اما حالا که وظیفه نظارتی ندارم، به‌عنوان یک فرد مطلع می‌توانم بگویم که شهردار تهران در بسیاری از امور موفق عمل کرده است.

دانشجو گفت: نقد من در بسیاری از عرصه‌ها هنوز هم وجود دارد و معتقدم عملکرد شهردار تهران در حوزه فرهنگ و هنر و مسائل اجتماعی با وجود حجم قابل توجه پول و امکانات و زمان در اختیار، قابل‌قبول نیست و بازخوردی که از این حوزه‌ها در کل این سال‌ها گرفته می‌کند و نامحسوب بوده است و می‌توانست با مدیریتی متمرکز همانند حوزه عمرانی نتایج بهتری را کسب کند اما به نظر می‌رسید این برنامه